

К 78/Д 96

120000868811

ЗЛУКЕЦ
на ЛЮБОВТА

ГАСТАНО

ДОНИЦЕТИ

K 852.1-1

$$\frac{78}{996}$$

РУСЕНСКА НАРОДНА ОПЕРА

Носител на орден „Червено знаме на труда“

ЕЛИКСИР на ЛЮБОВТА

ГАЕТАНО ДОНИЦЕТИ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

1200000868811

сезон 1981 — 1982 година

448096

Да любим, от мига да вземем красотата;

човекът е, разбрах,

без пристан в бурите, без бряг са

времената — текат, и ние с тях!

Алфонс дьо Ламартин

Да сме един със друг най-често всеки ден,
да любим без лъжа, без хитрост, без измама,
без угризение и да живеем двама,
отдавайки сърца във порива блажен;

За всеки в мисълта на другия да няма
неястност — любовта сред светлина голяма
да блесне, не сред мрак да бъде сгън стаен —
за Лаура тъй пълн певецът вдъхновен.

И вий, чийто взор като че ли нехае
в безгрижие, с венец на своята глава
ми казвате: любов е именно това.

Алфред дьо Мюсе

Уви, залъгвах се, че всичко знам
за любовта, но тя била загадка —
обичам безпределно, а съм сам.
единствено със мъката си сладка.

Любимата изтръгва всеки ден
сърцето ми, душата ми смутена,
любимата е цялата вселена,
а жажда и копнеж бушуват в мен.

Бернар дьо Вентадур

ГАЕТАНО ДОНИЦЕТИ

1797 - 1848

Жени, признавам, че властта ви
е съдбоносна в този свят —
една усмивка ваша прави
мъжа злочест или богат.

Едничка дума, поглед хладен,
мълчанието някой път
нанасят удар безпощаден
с кинжал във любящата гръд.

Да, вие горди сте със право,
признавам силата ви аз;
единствено я надминава
непостоянството у вас.

Алфред дьо Мюсе

Скъпи братко,

ние се познаваме достатъчно, мили Гаetano, и знам добре
твоята амбициозност и твоята непрекъсната жажда за успе-
хи и сензации. Близодве години изминаха от твоето послед-
но писмо, когато още работеше в Неаполитанската консер-
ватория. Чух че си написал последната си опера „Дон Паску
але“ само за осем дни, която минала с огромен успех в Па-
риж! Ако това е вярно, ти наистина не си с ума 'си! Да се
напише опера за осем дни! Та това е свръх усилие, драги

мой, и никой човешки организъм не може да издържи на такова нещо, без да плати някаква скъпа цена за него. Още от времето, когато учеше в юридическия лицей в Болоня и се занимаваше с музика и хармония при падре Матей, а после и при окончателното ти приемане в Консерваторията ти не знаеше покой, братко, композираше симфонии, меси, квартети и какво ли не. Помниш — съветвах те да не бързаш толкова. За всичко има време. Ти не ме послуша. Не послуша и баща ни, който предпочиташе да станеш адвокат наместо музикант, и за да осъществиш мечтите си, дори отиде доброволец в онзи проклет австрийски полк.

Сега признавам — тогава сме грешили и, (макар че нямам право да ти давам съвети, тъй като цели осем години съм по-възрастен от тебе) аз признах още през 1818 г., след премиерата на твоята първа опера „Енрико, граф на Бургундия“ в театър „Сан Лука“ във Венеция, че не съм бил прав. Оттогава обаче ти също работиш непрекъснато, като луд! Подражаваше на Росини, надпреварваше се с Белини, беше жаден за успех и ето — постигна го. Днес към средата на века ти си първият сред живите италиански композитори! Нима това не ти стига, та още продължаваш да бързаш така? За къде бързаш, братко Гаетано? Росини отдавна вече не пише, твоят най-голям съперник Винченцо Белини е мъртъв и ти остана единственият италиански маестро, чиято слава не помръква от Мадрид до Петербург! Животът ти е обезпечен, ти си богат, славата ти — огромна. Ако не ме лъже паметта, оперите ти станаха за последните двадесет години повече от шестдесет. Ти написа превъзходни комични опери, които могат да съперничат с оперите на великия Росини, а твоите „Лучия ди Ламермур“ и „Фаворитката“ в някой случай не са по-долу от музиката на Белини. Вярно, животът беше много жесток към тебе, като ти отне жена ти и дъщеря ти. Но ти успя да надживееш болката си и продължи да работиш.

Желая ти здраве и нежно те прегръщам.

твой брат Джузепе

Цариград, 18 януари, 1843 година

ЕЛИКСИР НА ЛЮБОВТА

комична опера в две действия (три картини)
либрето от Ф. Романи
музика ГАЕТАНО ДОНИЦЕТИ

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА И ИЗПЪЛНИТЕЛИ:

(по автора и по азбучен ред на имената)

АДИНА, богато селско момиче Анамари Папазян
Виолета Шаханова
НЕМОРИНО, млад селянин Ахарон Анмахян
Иван Стоев
БЕЛКОРЕ, сержант Иван Добрев
Шамуел Бехар, гост
ДОКТОР ДУЛКАМАРА, лекар-шарлатанин . . Иван Дяков
ДЖАНЕТА, селска девойка, приятелка на Адина . . Весела
Спасова, Цветана Тодорова
Селяни, селянки, войници, нотариус, слуги и др.

Действието се развива в едно италианско село в началото
на XIX век

Диригент-постановчик: АРТО ЧИФЧИЯН

Режисьор-постановчик: з. а. МИХАИЛ ХАДЖИМИШЕВ,
гост

Художник: АНИ ХАДЖИМИШЕВА, гост

Диригент: ВЕСЕЛИН БАЙЧЕВ

Диригент на хора: ХРИСТО СТОЕВ

Концертмайстор: Александър Ганев

Корепетитори: Малина Димитрова, Стоил Цонев, Дария
Ковачева, Милен Станев

Помощник-режисьори: Людмила Шабанова, Венцислава
Славейкова

Помощник-художници: Христо Арнаудов, Петър Антонов,
Красимир Шипкалиев

Суфлър: Людмила Сакакушева

СЪДЪРЖАНИЕ

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

Първа картина

Адина — богата и красива стопанка на чифлик, чете старинен любовен роман пред терасата на дома си. Тя не е безразлична към трудолюбието и силата на бедния Неморино, който очевидно не смее да изрази безумната си любов към нея.

Нейните жетвари пристигат, за да празнуват в двора ѝ. Те закачливо подиграват обособяващите се влюбени двойки, а приятелката на Адина — Джанета, в желанието си да ѝ помогне, дори задява Неморино. Адина развеселена от влюбените му погледи се изсмява кръшно уж на картинките на романа. Поканват я да им прочете нещо из книгата на Тристан и Изолда и тя, чрез историята на любовното пиетие успява да внуши надежда на Неморино, че има средство да преодолее своето стеснение.

Несочаквано в селото пристига малък взвод войници под командата на твърде наперения сержант Белкоре, който с военна самоувереност на селски Дон Жуан с лагони

започва да ухажва Адина. Тя шеговито се изплъзва от нескромните му прегръдки като се надява да пробуди мъжеството на смутения, но и гневен Неморино. Ядосана от неговата ненамеса, тя едва ли неприема предложението на Белкоре за женитба и допуска войниците да си починат в задния ѝ двор като им обещава и почерпка.

Белкоре доволен ги отвежда, за да ги настани. Адина разпуска жетварите, които развеселени си отиват, а Неморино в отчаянието си намира сили да изрази чувствата си, но Адина, за да го изпита, му се представя като жена, която предпочита разнообразието и свободата в любовта и му нарежда да я остави.

Втора картина

На селския площад.

Звуците на тръба събират множество селяни на площада. Те виждат, че от към небето към тях се спуска балон със знатен пътник и развълнувано го посрещат. От балона слиза елегантният „доктор“ Дулкамара — симпатичен мошеник на дребно, който им предлага лекарства за всички болести.

Спечелил доверието на наивните селяни със своя артистичен чар, той доволен прибира печалбите в чантата си, настанява се пред селската кръчма и се чуди на момъка, който срамежливо го молн за еликсира, помогнал на Тристан. Но досетил се каква е работата, мошеникът му предлага за петак шише бордо, като тайнствено нарежда да не обади някому, защото властите преследвали такива мощни средства, които след 24 часа ще направят младежа любим на всички жени. Дулкамара отива да си почине, уверен, че на другия ден ще бъде в друго село, а възхитения Неморино опитва лекарството и получава радостна самоувереност.

Той забелязва Адина, запътена към дома си и решава да не ѝ обърне внимание, уверен в утрешната си победа. Тя

изненадана от поведението му подхваща разговор и скоро се вбесява от неговото безразличие, но ето че Белкоре пристига и Адина, за да отмъсти на Неморино му обещава да се омъжи за него след шест дни.

Неморино — уверен в утрешния си успех, им се надсмива и Белкоре го заплашва със сабята си, но Адина се застъпва за него.

Джанета и войниците на Белкоре идват да му съобщят, че вестител донесъл заповед най-късно на другия ден да се настани в друго село. Белкоре предлага сватбата да стане още същата вечер и Адина възмутена от поведението на Неморино се съгласява. Той, отчаян и викащ на помощ Доктора, става за смях на всички.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

В двора на Адина.

Гостите вдигат на здравица за годениците, разположени на богата селска трапеза. Войниците им свирят, но Адина е недоволна, че Неморино не присъства на нейното „отмъщение“.

Дулкамара, за да забавлява гостите, предлага на Адина да изпее заедно с него една негова композиция: двугласната баркарола за бедната лодкарка, която отказала брак с богат, но стар сенатор, защото предпочитала беден млад лодкар.

Развеселени от песента, всички посрещат пристигналия нотариус и влизат в къщата за бракосъчетанието. Само Дулкамара — гастроним и лакомник, остава да си похапне и да напълни чантата си с богатствата на селската трапеза.

Неморино идва да го търси за помощ. Дулкамара му препоръчва нова, по-голяма доза от еликсира, но Неморино няма с какво да я заплати. Дулкамара (решил призори да си замине) му казва, че ще го чака в близката кръчма и си тръгва.

От дома на Неморино излиза Белкоре разгневен от обстоятелството, че Адина е отложила сватбата. Той забелязва Неморино и го запитва за причината на неговото явно отчаяние. Като разбира, че безпаричието го мъчи, Белкоре му предлага да подпише договор за дългосрочна военна служба и му дава значителен аванс. Неморино подписва за голяма радост на Белкоре, който смята че здраво е вързал съперника си. Влиза в дома, а Неморино отива да намери Дулкамара.

Приятелите на Адина разпитват Джанета, която им разправя новината, че чичото на Неморино, според селския раздавач, бил умрял като му оставил голямо наследство.

Девоиците забелязват завръщането на Неморино и се

прикриват да го наблюдават, а той — взел големичка доза еликсир — смело тръгва към дома на Адина, но девойките му препречват пътя и всички го канят на танц и го ухажват.

Адина, разбрала от Белкоре, че Неморино е подписал договор за войската, идва да го вразуми, но сега и той на свой ред я „наказва“ като отива да танцува с другите момичета.

Дулкамара, завърнал се, за да си вземе забравената чанта с припаси, е добре дошъл за Адина, която се възползува да се посъветва с хитреца. Той ѝ разправя, че е продал на Неморино еликсира на Изолда, защото бил лудо влюбен в жестока хубавица.

Адина, осъзнала своята „жестокост“ към Неморино, от казва предложението от Дулкамара еликсир и решава да си спечели любовта на Неморино с покорство и смирение.

Дулкамара отива да се приготви за път, Адина се прибира в къщи, а Неморино — напуснал бала се връща да я търси, но намира двора празен. Той се отдава на мечти и на дежди, защото е забелязал блесналите в очите ѝ сълзи, когато е отишъл на бала с други.

Адина го заварва тук и му донася откупения договор за военна служба.

Годежарите, сватбарите се връщат от близкия бал, за да изпратят Дулкамара, който предлага малко еликсир и на разсърдения Белкоре и отлита с балона си, изпратен като носител на радост и щастие.

Михаил Хаджиминчев

... Съвършената музика кара сърцето да изпада в същото състояние, в което се намира, когато се наслаждава на присъствието на любимото същество; тя като че ли дава неосъзнато най-интензивното щастие, което съществува на земята. Ако за всички хора беше така, нищо на света не би предразполагало по-силно към любовта.

... Любовта е красиво цвете, но е нужна смелост, за да се решиш да го откъснеш от ръба на страшната пропаст. Освен че се страхува да не бъде осмяна, любовта все се опасява от това, да не бъде изоставена от своя обект. . .

...Жената е силна единствено с оглед на нещастieto. чрез което може да накаже своя любовник; а когато мъжът е овладян само от тщеславие, всяка жена му е от полза и никога не му е необходима; блазешият успех е в това да завоюваме, а не да съхраняваме...

...В любовта не може да има неблагодарност; насладата от настоящето винаги изплаща дори с лихва и най-голямата наглед жертва. Не виждам друга възможна вина освен липсата на откровеност; ще се наложи да обвиним само разположението на собственото сърце...

Из „За любовта“ от Стендал

Зав. постановъчната част: Л. Арнаудов; Театърмайстори: Ив. Киров, Д. Дончев; Зав. худ. осветление: Ц. Соколов; Зав. светлинни ефекти: А. Харалампиев; Зав. шивашки ателиета: Ал. Димова, Т. Трифонова; Зав. перукеро-фризьорско ателие: Здр. Златева; Зав. дърводелско ателие: Г. Иванов; Зав. железарско ателие: Вл. Илиев; Реквизитор: Ц. Диков; Гардеробиер: Б. Харалампиева, Д. Михайлов; Зав. тапицерско ателие: Т. Кирова

Програмата подготвила: Йоанна Бакалова

Корици на програмата: Ани Хаджимишева

